

Til lovforslag nr. L 46. Betænkning afgivet af Boligudvalget den 2. april 1991.

Betænkning

over

Forslag til lov om ændring af lov om byfornyelse og boligforbedring (byfornylesloven) og af lov om påligningen af indkomst- og formueskat til staten (ligningsloven)

(Tilskud ved kondemnering af ejerboliger og andelsboliger)

Udvalget har behandlet lovforslaget i nogle møder og har herunder stillet spørgsmål til boligministeren, som denne har besvaret skriftligt.

Herefter indstiller *udvalget* lovforslaget til *vedtagelse uændret*.

Et mindretal (Socialdemokratiets og Fremskridtspartiets medlemmer af udvalget) skal opfordre boligministeren til nærmere at vurdere, hvorvidt der kan være behov for at ændre loven eller forenkle de af ministeriet til kommunerne udsendte uddybende regler om, hvornår en bolig er kondemneringsmoden, således at der altid er tale om konkrete afgørelser foretaget af kommunerne på baggrund af vurderingen af den enkelte lejlighed.

Det er uheldigt, såfremt kommunerne i nogle tilfælde føler sig forpligtet til at kondemnere boliger på grund af de af Boligministeriet fastsatte regler frem for på baggrund af den enkelte boligs tilstand.

Lovforslaget har tilbagevirkende kraft, således at også personer, der har fået kondemneret deres boliger i perioden fra 1. januar 1983 til 31. december 1990, kan komme i betragtning til et

tilskud i indeværende år, hvilket medfører en engangsudgift for staten og kommunerne på 12–13 mio. kr. til hver, uden at kommunerne har haft en chance for at tage højde for udgiften.

I et svar til Boligudvalget oplyser boligministeren, at de kommunaløkonomiske konsekvenser af lovforslaget har været forhandlet med de forhandlingsberettigede kommunale parter, og at der er enighed mellem disse og Boligministeriet om, at der ikke skal ske kompensation efter DUT-princippet. Begrundelsen er, at udgifterne skal afholdes inden for de aktivitetsrammer, der afsættes på de årlige finanslove til byfornyelse og sanering, og at ordningen over en længere årrække således bliver udgiftsneutral.

Et flertal inden for mindretallet (Socialdemokratiets medlemmer af udvalget) havde fortrækkeret, at staten alene havde båret udgiften til de tilskud, der hidrører fra før 1. januar 1991, således at de kommunale byfornylesmidler ikke belastes ekstraordinært i 1991 med risiko for, at færre byfornylesprojekter iværksættes på et tidspunkt, hvor der er stor arbejdsløshed i byggesektoren.